

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 27. Diversæ Clementis XI. Constitutiones & epistolæ ad diversos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII. men subeat. III. Nullus etiam a Pa-
A. C. 1707. trono præsentatus ad curatum benefi-
 cium admittatur, nisi saltem per octo
 Menses curam animarum apud aliquem
 Parochum exercuerit. IV. Eremitæ
 non tolerantur in Parochiis, nec Elee-
 mosynas colligant sine Ordinarii licen-
 tia. V. Ludimagistri puellas post no-
 num ætatis annum ad Scholas suas
 non admittant, VI. Titulus Beneficij
 vel Patrimonij sint saltem ducenti Franci.
 VII. Parochus duabus Dominicis con-
 tinuis Catechismum omittens graviter
 peccat, casumque Episcopo reservatum
 incurrit. Denique Synodus proscripsit
 Jansenii Augustinum, Arnaldi librum
de frequenti communione, & opuscula
 Abbatis San - Cyrani.

§. XXVII.

*Diversæ Clementis XI. Constitutio-
 nes & epistolæ ad varios.*

Bull. magn. Const. Clem. XI. p. 61. Præter varias Constitutiones, quibus
 Clemens XI. Papa læsam immuni-
 tatem reparare sategerat, insuper die
 vigesima tertia Maij plenariam concessit
 Indulgentiam visitantibus Ecclesias ter-
 tii Ordinis S. Francisci in die SS. Lu-
 dovici Regis & Elisabethæ Hungaror-
 um Reginæ: Cum autem Mense No-
 vembri militum legiones in Parmensem

& Placentinum Ducatum irrupissent, **Sæc. XVII.**
 & hybernas stationes ibidem figere molirentur, Franciscus Farnesius Dux, **A. C. 1707.**
 ejusque populi, eoquod hi Ducatus Pontifici sedique Apostolicæ etiam in temporalibus mediate subjecti essent, vehementer reclamabant, tandem vero necessitate coacti, cum Marchione de Prié circa exactiones, victualia &c. pactum inierunt, Pontifex tamen, eoquod juxta hæc conventa ab Ecclesiasticis etiam pecuniarum portio exigeretur, & solvere cunctantibus plures militum turmæ in eorum ædes immitterentur, die vigesima septima Junii ejusmodi onera imponentes censuris Ecclesiasticis coercere studuit. Ducem vero dignis extulit laudibus, eoquod se opposuerit hæreticorum militum audaciæ, qua ibidem non jam occulte, sed palam venenum suum effundere ausi sunt. Die autem vigesima octava Julii omnia Ministris infirmorum concessa privilegia extendit ad Congregationem Fratrum Bethlemitarum, qui in Hospitalibus pauperum convalescentium in Indiis Orientalibus sese exercent. Insuper speciali Constitutione die quarta Octobris, sequentes libelli in Coddæi Sebasteni Archiepiscopi favorem vulgati a Papa proscripti sunt.

1. *Apologia pro Clero Ecclesiæ Batavorum*
 Rr 3 *rum*

Sæc. XVII. rum Romanæ Catholicæ, seu rationes, ab
 A. C. 1707. quas Clerus censuit in locum Reverendissimi
 Archiepiscopi Sebasteni non esse illico reci-
 piendum D. Theodorum Cokkium. II. Af-
 fertio Juris Ecclesiæ Metropolitanæ Ro-
 mano - Catholicæ adversus quosdam, qui
 eam ad instar Ecclesiarum per infidelium
 persecutiones destructarum jure pristino re-
 nitus excidisse existimant. III. Insignis
 Pontificiæ dignitatis penicillo S. Scriptura-
 rum, & Traditionis native delimitata.
 IV. Cleri Catholici per fœderatum Bel-
 gium & Archiepiscopi Sebasteni religio con-
 dicata contra libellum de statu & progressu
 Jansenismi in Hollandia. V. Motivum
 Juris pro Capitulo Harlemensi. VI. Re-
 futatio responsi ad librum, cui titulus
 Motivum juris &c. VII. Epistola Petri
 Coddæi ad Catholicos incolas fœderati Belgii
 de suo ad Urbem itinere, ac de munere in
 administrandi interdictione. VIII. Epi-
 stola secunda ejusdem Archiepiscopi ad Ca-
 tholicos. IX. Alius libellus Belgice scri-
 ptus. X. Xenium Chronographicum,
 sive selecta innocentiae per invidiam calu-
 niamque oppressæ exempla R. D. Coddæi
 pro strenua. XI. Epistola Domini N. ad
 quemdam Nobilem Anglum circa questio-
 nem: an Jesuitis in Missione uti expediat.
 XII. Querelæ Francisci Fairlement &c.
 XIII. Epistola cujusdam Nobilis ad alium
 Internuntii Apostolici epistolam. XIV. Ad-

Adeodatus Pr. Compresbyteris de Clero Sæc. XVII. per fœderatum Belgium. XV. Responsio A. C. 1707. Henrici Spoor ad Epistolam Internuntii Bruxellensis. XVI. Lamenta Sponsæ Sebastenæ per Clementem XI. viduatæ. XVII. Cato Uticensis redivivus. XVIII. Gisberti Amstellii expositulatio adversus Lojolitas, fædos Societatis Jesu desertores. XIX. Collyrium Theodoro de Cokk dono missum. XX. Declaratio & responsiones ab Archiepiscopo Sebasteno Cardinalibus traditæ. XXI. Monita sincera ad Catholicos fœderati Belgii circa decretum Inquisitionis Romanæ contra Sebastenum. XXII. Breves reflexiones ad epistolam Catholici Romani ad suum Amicum Italum. XXIII. Literæ ad Archiepiscopum Sebastenum nomine S. Congregationis de propaganda fide 25. Augusti 1703. ut fertur, scriptæ, ab inquietis quibusdam hodie in lucem editæ, notis vero brevibus illustratæ per Janum Parrhasium Amstelodami 1704. XXIV. Diotrephes sive spiritus & opera Theodori Cokii accurate descripta, & justificando Clero eum in Vicarium Apostolicum non recipienti in lucem data, ab Eugenio Clario Theologo. Lugduni apud Henricum Aersen. 1704. XXV. Jesuitarum aliorumque Romanæ curiæ adulantium de summi Pontificis authoritate commenta Regnis regibusque infesta, ac specialiter supremis, præpotentibusque fœderati

Sæc. XVII. *rati belgii ordinibus periculosa, fideliter*
 A. C. 1707. *proposita per Jurisconsultum Batavum,*
Ecclesie, & Patriæ amantem Amstel-
dami 1704. XXVI. Notæ breves in Epi-
stolam ad Catholicos Hollandiæ, qua sub
nomine Pontificis Clementis undecimi cir-
cumsertur, per Jurisconsultum Batavum
 XXVII. *Notæ in Decretum, quod sub In-*
quisitionis nomine circumfertur contra Ar-
chiepiscopum Sebastenum per Janum Par-
hasium. XXVIII. Disquisitio Theologica
de potestate, ac jurisdictione, quibus in
fœderati Belgii Provinciis etiamnum fruuntur
Archiepiscopus Sebastenus, ablato licet Vi-
caratu Apostolico, nunquam antehac Im-
pis edita. XXIX. Modesta consideratio
Decreti Romanæ Inquisitionis Anni 1704
3. Aprilis. XXX. Pacifica admonitio
per certam epistolam nomen ferentem Cle-
mentis XI. XXXI. Denuntiatio apolo-
gica Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni
sinceris, solidisque documentis firmata,
quam circa præcipua causæ suæ capita re-
vulgandam duxit Trajecti ad Rhenum.

Præter hosce libellos etiam Pontifex die decima nona Decembris protulit sequentes Laurentii Carvalho Lusitani: *Quæstiones selectæ de Bulla Cruciatæ Lusitana, & Epitome Indulgentiarum & privilegiorum ejusdem Bullæ.* Jam anno priori Batavi Calvinistæ Joannem Archiepiscopum Canganorensem a capite

da Malabaricæ Ecclesiæ possessione præ-
 pedierant, culpamque in Missionarios & Angelum Metellopolitanum Episcopum ex Ordine FF. Carmelitarum Discalceatorum perperam conjecerant, Pontifex vero re explorata die decima quinta Januarii datis ad Petrum Lusitanæ Regem literis eum certio-
 reddidit, Carmelitas adeo non hasce difficultates confovisse, ut omnem prorsus moderationem ac reverentiam appropinquante ad has partes præfato Archiepiscopo servaverint, quocirca eundem Regem rogabat, ut sua auctoritate apud Hollandiæ Status ita rem moderaretur, ut omnes obices ab hæreticis interjecti, quominus præfatus Archipræsul in illius Ecclesiæ possessionem inducatur, removeantur. Iterato Pontifex Josepho Imperatori, Eleonoræ Viduæ Imperatrici, & P. Inghilberto Biscoff Cæsaris Confessario, necnon Principi Eugenio literis die vigesima secunda Januarii datis supplicabat, ut sua auctoritate prohibeant, ne milites, quorum non pauci hæresi essent infecti, in Italia ulterius errores suos in corda fidelium sensim immittant, sacra Catholicæ Ecclesiæ Mysteria contemnant, & dignitati Pontificiæ passim illudant, & suis conventibus, concionibus aliisque damnatis sectæ suæ ritibus

Rr 5 tibus

Sæc. XVII.
 A. C. 1707.

Sæc. XVII. tibus pusillorum animos primum offen-
 A. C. 1707. dant, dein etiam pervertant. Eadem
 Pastoralī sollicitudine die vigesima nona
 ejusdem Mensis Archiepiscopus & Hi-
 spaniæ Episcopus hortabatur, ut dili-
 gentissime caveant, ne milites hæretica
 labe infecti suo veneno fideles corrup-
 pant. Perscripserat Bruxellis die de-
 cima tertia Januarii Humbertus Mech-
 liniensis Archiepiscopus, quod passim
 cujuscunque generis & sectæ homines
 criminosi ad asyli loca recipiantur, &
 Officiales militiæ præcipue A catholici
 transfugas & desertores sibi tradi, et-
 tiam adjectis minis postulent, petit
 igitur facultatem, ut ejusmodi Reos
 locis immunibus extrahi, eorumque
 Officialibus tradi possent. Verum Papa
 id immunitatis juri per S. Canones fir-
 mato derogare, die decima nona Fe-
 bruarii rescipit, injunxit tamen ot-
 nium locorum immunium Præpositis,
 ne per annum inde venturum hosce
 transfugas, vel alterius criminis reos
 in eisdem locis retinere, vel excipere
 audeant, idem etiam Archiepiscopus
 Mechliniensi ejusque Suffraganeis ad
 alium adhuc annum prorogavit Pontifex.
 Cum autem post Colonitii obitum Chris-
 tianus Augustus Saxo - Citiensis Prin-
 ceptus ac Cardinalis ad Cæsaris nomi-
 nationem Strigoniensis Archiepiscopus

& Hungariæ Primas fuisset renuntia- Sæc. XVII.
tus, Pontifex die secunda Aprilis eun- A. C. 1707.
dem enixe hortabatur, ut sese fortiter
opponat edicto, quo Hungarici qui-
dam Proceres rerum novandarum Au-
thores non modo gravissimas turbas
contra legitimam, regiamque Potesta-
tem ibidem excitarunt, sed etiam san-
xerunt, ut nedum nominandi aut præ-
sentandi ad beneficia, sed & ea una-
cum temporali & spirituali ipsis bene-
ficiis annexa jurisdictione conferendi,
instituenti, destituenti, ac præterea
hæc beneficia tanquam vacantia de-
clarandi jus ac plena potestas supremo
Regni Præfecto competat, ac propterea
Scepusiensis Præpositus, quod fædera-
tioni eorum, & novo Regni Modera-
tori ab eis constituto obsequi detrectave-
rit, a jure in hanc Præposituram ex-
ciderit; hoc igitur edictum Pontifex
tanquam legitima potestate destitutum
nullius esse roboris declaravit. Die
autem vigesima prima Maij datis literis
Ludovicum Cardinalem de Portocarero
Archiepiscopum Toletanum graviter
redarguit, quod Apostolico beneplacito
neglecto solutioni centum millium num-
morum, quos Hispaniæ Rex a Regni
sui Ecclesiis in belli sumptus pendi
jussit, consensum præbuerit, hancque
summam ex depositis in pias causas
ero-

Sæc. XVII. erogandis desumpserit, & ad solutionem præscripti oneris, necnon ad perfectionem dicti depositi Clerum suum nec requisitum nec auditum obstrinxerit: Econtrario autem Pontifex Joannem Franciscum Malacitanum Episcopum commendabat, quod præsentem pecuniam Clero suo præscribere detrectaverit, nisi consulta prius Sede Apostolica: Indulfit tamen Papa, ut si reipublicæ necessitas urgeat, Episcopus, annuente Nuntio Apostolico, tantum æris alieni super bonis Ecclesiæ contrahere valeat, quantum res præfens postulaverit: cum Rege autem graviter exostulabat, quod Regii Administrari ab Arragoniæ & Valentini Clero ingentem pecuniarum vim acerbe exegerint, quapropter eum patenter hortabatur, ut læsam Ecclesiæ libertatem opportune redintegrare velit. Episcopo vero Cæsar-augustano, eo quod exactiõni impositæ consensisset, eamque militari manu extortam esse licitam titulo compensationis ob damna Regio Patrimonio illata asseruisset, censuras denunciabat, eique bimestris terminum præscripsit pro redintegranda immunitate læsa, & retractandis ejusmodi propositionibus, elapso autem termino ipsum ab exercitio Pontificalium ac jurisdictionis Ecclesiasticæ suspensum

sum declaravit. Petentibus autem Monialibus Ordinis Visitationis B. V. ut peculiaris cultus erga Christi Domini Corporis Apostolica auctoritate instituat, Pontifex die quarta Junii rescripit, ut hanc rem S. Rituum Congregationis judicio & examini relinquat, hac submissione *recta & in compendio ad ipsum Domini Corporis perventurae*. Eodem tempore nuntiatum Pontifici, quod nonnulli Lyncii in Austria erigere statuerint Seminarium pro Nationibus Septentrionalibus, cujus Alumni Catholica religione, probis moribus, honestisque artibus imbuantur, ut demum in Patriam reduces Catholicæ religioni utiles esse possent, horum igitur consilium, ut Joannes Philippus Cardinalis, Moguntinus & Trevirensis, necnon Salisburgensis Archiepiscopi & Tridentinus Episcopus de Lamberg omni ope & opera sua juvare velint, impense hortabatur Pontifex. Insuper die secunda Julii Petrum Congi Regem, Mariam ejus Conjugem, necnon Annam Viduam Reginam, & Veronicam Matambæ Reginam, Petrum Bambæ Ducem, Dominicum Ducem Sondi, ejusque Filium promerita laude prosequeretur, eo quod Catholicos, & Apostolicos Missionarios in suis ditioribus fovissent, eapropter illos ad ulterius

Sæc. XVII.
A. C. 1707.

Sæc. XVII. terius studium, & promovenda Reli-
 A. C. 1707. gionis Catholicæ incrementa hortatus,
 Petro Regi Regium diadema, & coro-
 nam precatoriam sacris Indulgentiis
 ditatam per P. Franciscum Ticinensem
 Cappucinum hujus Missionis Præse-
 ctum dono submitit. Petierat Gulle-
 phus Leopoldus Bipontinus Princeps
 dispensationem, ut cum Principissa
 Acatolica sibi tertio consanguinitatis
 gradu conjuncta matrimonium inire
 valeret, Pontifex tamen eidem hanc
 gratiam denegavit, eoquod *Ecclesia*
hujusmodi conjugis, quæ plurimum defor-
mitatis, nec parum spiritualis periculi pro-
ferunt, abhorreat, nisi prius hæc Prin-
 ceptus, ejurata hæresi, fidem Catholi-
 cam amplectatur. Cum autem Jo-
 nes Baptista Sidotus pro Indiarum
 Orientalium Missionibus Manilæ Semi-
 narium erigeret, Pontifex novam hanc
 foundationem Philippo Hispaniarum Regi
 & Didaco Manilæ Archiepiscopo sum-
 mopere commendabat, & Turnoni
 Cardinali injunxit, ut Sidotum ibidem
 commorari permittat, quatenus hanc
 hanc foundationem, aliaque pia insti-
 tuta præsens enixius urgere valeat.
 Sub idem ferme tempus Alexander S-
 gismundus Episcopus Augustanus die
 tis literis die vigesima octava Septem-
 bris a Papa petiit, ut Philippus Comes

de Lerchenfeld Canonicatum præfatæ Sæc. XVII.
 Cathedralis Ecclesiæ obtineret; ast A. C. 1707.
 Papa hanc gratiam denegavit, nisi
 prius primarum precum, vi quarum
 Capitulum cuidam præfatæ alium Ca-
 nonicatum contulerat, executionem &
 collationem factam esse nullam decla-
 raverit; pertinacius enim propugnabat
 Pontifex, quod Cæsari nullum jus sit
 ejusmodi primas preces decernendi,
 nisi id ei sit a Papa indultum, nihilque
 laici Principes sine beneplacito Apo-
 stolico circa beneficia Ecclesiastica præ-
 scribere possint Capitulis aut Collatori-
 bus Ordinariis: cum vero idem Capi-
 tulum præfato Episcopo significasset,
 se Cæsareas preces legitime fuisse exe-
 cutos, eoquod Canonicatus ab eis col-
 lati vacatio contigerit in Mense, qui
 Capitulo juxta Concordata Germaniæ
 attribuitur, hinc rescripsit Pontifex,
 quod vitium collationis non ex eo pro-
 veniat, sed ex eo potius, quod Cano-
 nicam eligendi libertatem subjecerint
 potestati laicæ sub pœnarum minis de-
 signatam personam commendanti, cum
 tamen in Concordatis cum Friderico
 Imperatore initis nec dicto Cæsari nec
 ejus Successoribus ullum jus datum
 fuerit quoad Canonicas electiones &
 Canonicatum collationes, sed integra
 libertas in eorum Mensibus locorum
 Ordi-

Sæc. XVII. Ordinariis fuerit concessa: quapropter
 A. C. 1707. Capitulares admonuit, ut precitiam
 saltem a quocunque actu Capitulari
 excludant, habeantque pro intruso.
 Hanc in rem allegavit Dissertationem
 Conradi Olingonii typis editam. Deni-
 que innotuit summo Pontifici, quod
 Protestantium Oratores in Badenſi con-
 ventu sædus seu pactum inter sædeter-
 tos Grifones cum Ducatu Mediolanenſi
 proxime innovaturi eſſent, hinc Pon-
 tifex Curienſem Episcopum die decima
 Decembris hortabatur, ut strenue ſe
 opponeret Protestantium conatibus,
 qui in præfato pacto removeri petebant
 articulum, quo inter partes olim con-
 ſtitutum erat, ne Proteſtantes in Valle
 Tellina, aut in Comitatibus Clave-
 næ & Bormii conſiſtere, aut bona
 quirere permittantur.

§. XXVIII.

*Varie S. Congregationum deciſiones
 & decreta.*

*Deciſ. S.
 Congr. Rit.
 Offic. Rot.
 &c.
 Bull. magn.
 part. 2.*

Inter varia decreta circa Rubricas S.
 Rituum Congregatio ad Magni Etru-
 riæ Ducis preces die ſecunda Aprilis
 ſancivit, ut Officium S. Antonini Ar-
 chiepiscopi Florentini ſub ritu ſemide-
 plici de præcepto ubique recitetur.
 Die autem vigefima ſexta Januarii
 S. Cong.